

[Christmas Møller.]

Laaneforanstaltninger. Hvis Staten altid kunde pege paa en lignende økonomisk Politik, ja, selv om der blev en ganske lille Margen, saa sad Staten vist ikke i det, som den gør. Hvis Staten med Hensyn til alle Forhold paa § 26, hvorved den havde sat offentlige Arbejder i Gang — havde udvidet Statsbanerne, havde foretaget andre Foranstaltninger —, kunde sige, at det var Foranstaltninger, der blev forrentet i alt Fald med 4 pCt., vilde Forholdet mellem Udlæg og Indtægt ikke være saa slet, som det paa en Række Omraader er.

Dernæst er der Udgifter til Statsboligfonden. Det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen gjorde dem op til 2 Mill. Kr. i de to Aar. I Udvalget har man faaet dem gjort op — og den Opgørelse maa være rigtig, det bliver man ved en ganske enkelt Gennemgang klar over — til at være ½ Mill. Kr. om Aaret, altsaa 1 Mill. Kr. i det hele og ikke de 2 Mill. Kr., som det ærede Medlem nævnte. Ja, men paa det Forslag til Tillægsbevillingslov, som skal til tredie og afsluttende Behandling i Morgen, Tillægsbevillingslovforslaget for Aaret 1934—35, findes paa § 5, altsaa paa en Indtægtsparagraf, en Indtægt paa 800 000 Kr., som Staten skal have ved Konverteringsafgiften. Man maa virkelig have Lov til at spørge det ærede Medlem og Regeringen, om det er Regeringens Hensigt, at Staten skulde tjene paa Konverteringsfiaskoen. Man maa virkelig have Lov til at spørge Regeringen, om ved Siden af, at man gennem halve eller hele Aar har haabet paa — saa kan vi fordele Ansvaret, som vi er Venner eller rettere, som vi er Fjender til — ved Siden af, at man gennem halvandet til to Aar har talt om Konvertering, og den ikke er blevet til noget, skulde Staten, Herren hjælpe mig har man næsten Lov til at sige i den Forbindelse, tjene 800 000 Kr. Den eneste, der fik noget ud af Konverteringsplanen, skulde være Finansministeren! Det kan dog vist ikke være Meningen.

Jeg har et særdeles stærkt Indtryk af, at Finansministeren godt kan lide at rage og skrabe til sig — altsaa politisk naturligvis — alt, hvad han kan faa. Men det kan dog ikke være Meningen, at han skal have en Indtægt her, saaledes som det fremgaar af § 5. Derfor maa man virkelig

have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, at over for den Udgift ved Statsboligfonden, som foreløbig kan klares ved Udstedelse af Obligationer, er der virkelig en Indtægt for Staten ved Tillægsbevillingsloven for Finansaaet 1934—35, en Indtægt, som hører saa nøje sammen med hele Konverteringspørgsmaalet, at man ikke paa nogen Maade har Lov til at stille det op saaledes, som det ærede Medlem gjorde. Derfor maa jeg sige til det ærede Medlem, at skulde der aldrig blive foretaget økonomiske Foranstaltninger af Staten, som var daarligere for Statens Formueregnskab og hele Budget end disse, saa tror jeg, at Staten vilde klare sig nogenlunde.

Det ærede Medlem Hr. Krag gjorde den Bemærkning, at han stærkt ønskede, at der i den Tid, der stod igen inden 11. December Termin 1935, foretages Foranstaltninger med Hensyn til Moratorium — saaledes maatte man forstaa det ærede Medlem, og at vi var klar, eller at Regeringen var klar til at møde med Forslag derom over for Rigsdagen, naar denne atter ordinært traadte sammen. Jeg ved ikke, hvorledes Planerne med Rigsdagens Møder er. Jeg ved heller ikke, om det ærede Medlem Hr. Krag ved noget derom, men jeg hører i alt Fald ikke til de indviede, og ingen ved, hvorledes den høje Regering tænker sig Rigsdagens fortsatte Arbejde. Meget tyder dog paa, at Feriestemningen er ved at brede sig. Over for selve det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Krag rejste om en Overvejelse af Moratoriespørgsmaalet, som han ønsker i Orden inden December Termin 1935, kan jeg kun sige, at mit Parti, naturligvis henvisende til, hvad der tidligere er udtalt fra vor Side, er klar til at overveje og drøfte dette Spørgsmaal. Men i øvrigt mener vi jo i Sandhed, at Tiden ikke er til at holde op med Arbejdet angaaende Hjælpeforanstaltninger over for Landbruget, og det tror jeg heller ikke, at det ærede Medlem mener, men at det i Virkeligheden er fuldkommen ansvarsløst og urimeligt at lade den Foranstaltning, der i Dag skal vedtages, være den eneste, som afslutter denne Rigsdagssamling, og at der ikke gennemføres de dybtgaaende Foranstaltninger, først og fremmest med Hensyn til Korn og Skat og med Hensyn til prishævende For-